

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112206891
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112206891.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa S. I. F., a. s., Y. XX, F., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Vilímmom, Y. X, F., proti odporkyni V. V., nar. XX. R. XXXX, bytom I. XXX/XX, S. I. Y., Q. Y., o zaplatenie 1.947,09 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. decembra 2012 č. k. 9C/209/2012 - 72 do druhého a tretieho výroku, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, ako aj vo výroku o trovách prvostupňového konania. V tomto rozsahu vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V nenapadnutej časti sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1.541,89 Eur od 15. 12. 2011 až do zaplatenia a zo sumy 232,92 Eur od 15. 12. 2011 až do zaplatenia zastavil. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že v časti, v ktorej navrhovateľ upravil návrh na začatie konania ohľadne úroku z omeškania považoval toto podanie za čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa, preto v tejto časti bolo konanie zastavené. V zostávajúcej časti nepovažoval okresný súd návrh navrhovateľa za dôvodný, lebo navrhovateľ ohľadom svojich tvrdení neunesol v konaní dôkazné bremeno.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku, ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, ako aj do výroku o trovách konania podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal v uvedených výrokoch rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie okresného súdu nepovažoval navrhovateľ za správne. V tejto súvislosti poukazoval na to, že odporkyňa v odpore proti platobnému rozkazu uznala pohľadávku navrhovateľa a túto pohľadávku uznala aj vo svojej výpovedi v konaní pred súdom prvého stupňa. Nepochybnila tak výšku pohľadávky, ktorá bola zo strany navrhovateľa voči odporkyni v súdnom konaní uplatnená. Za daných okolností je potom nesprávny právny záver súdu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Takýto záver by bol možný len v tom prípade, pokiaľ by odporkyňa spochybňovala nárok uplatnený zo strany navrhovateľa, a to pokiaľ sa týka výšky uplatneného nároku. V danej veci sa však tak nestalo. Okrem toho navrhovateľ súdu zaslal podrobnú špecifikáciu nároku ako prílohu k podaniu zo dňa 16. novembra 2012. Z tohto dokladu vyplýva, koľko splátok odporkyňa zaplatila, ako sa tieto započítali na dlh, ako boli vypočítané úroky z úveru a úroku z omeškania, čo teda má odporkyňa titulom jednotlivých položiek uhradiť. Ak súd teda mal k dispozícii uvedenú špecifikáciu, je jeho tvrdenie o nepredložení relevantného dôkazu a neunesení dôkazného bremena v danom prípade nesprávne a nedôvodné. Uvedené okolnosti okresný súd nezohľadnil a preto vo veci nesprávne rozhodol. Žiadal preto zmeniť rozsudok okresného súdu a podanému návrhu vyhovieť, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1, písm. h) O. s. p. v napadnutej časti zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z rozsudku okresného súdu vyplýva, že súd konanie v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplataenia úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 1.541,89 Eur od 15. 12. 2011 až do zaplataenia a zo sumy 232,92 Eur od 15. 12. 2011 až do zaplataenia zastavil. Proti tomuto výroku rozsudku okresného súdu odvolanie zo strany navrhovateľa podané nebolo, preto v tomto výroku rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a preto sa ho krajský súd nedotýkal.

Na základe podaného odvolania navrhovateľa preskúmaval krajský súd rozsudok okresného súdu len vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku, ktorým nepriznal náhradu trov konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa proti odporkyni domáhal podaným návrhom vydania platobného rozkazu na zaplataenie 1.947,09 Eur s príslušenstvom. Okresný súd v Banskej Bystrici dňa 29. mája 2012 č. k. 20Ro/99/2012 - 33 vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel a vo výroku platobného rozkazu uviedol pohľadávku tak, ako táto bola zo strany navrhovateľa vo vzťahu k odporkyni špecifikovaná. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala odpor odporkyňa, ktorá však v podanom odpore nenamietala výšku uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom, pričom sama uviedla, že si je vedomá dlhu a je ochotná tento zaplatiť. Požadovala jeho zaplataenie len formou splátok, pretože jej sociálne a majetkové pomery jej nedovoľujú zaplatiť pohľadávku navrhovateľa tak, ako táto bola uplatnená v súdnom konaní. Po zrušení platobného rozkazu na základe podaného odporu odporkyne bola odporkyňa v konaní pred súdom prvého stupňa ako účastníčka konania riadne vypočítaná. Z jej výpovede pred súdom prvého stupňa vyplýva, že uznáva pohľadávku navrhovateľa, pričom poukázala na svoje sociálne a majetkové pomery a bola ochotná zaplatiť uplatnenú sumu zo strany navrhovateľa v splátkach po 30,- Eur mesačne. Vyjadrila sa aj k podaniu navrhovateľa na č. l. 55 spisu, ako aj jeho prílohe, ktorou bola tabuľka splátok, ako príloha vyjadrenia. Sama uviedla, že nemá námietky voči tomu, čo je tam napísané a že to určite sedí. Ani tu vo svojej výpovedi teda nespochybnila výšku pohľadávky, ktorú navrhovateľ vo vzťahu k odporkyni uplatňoval.

Aj zo zápisnice okresného súdu vyplýva, že tento mal k dispozícii podanie navrhovateľa, ktoré je založené na č. l. 55 - 56 spisu, ako aj prílohu k tomuto podaniu, ktorá je na č. l. 57 spisu.

Z tejto prílohy vyplýva aj špecifikácia pohľadávky uplatnená navrhovateľom vo vzťahu k odporkyni.

Pokiaľ však odporkyňa v podanom odpore proti platobnému rozkazu nenamietala výšku uplatnenej pohľadávky navrhovateľom a ani v konaní pred súdom, tak navrhovateľ nemal dôvod sa bližšie k tejto špecifikácii pohľadávky vyjadrovať, ak celková pohľadávka uplatnená navrhovateľom odporkyňou spochybňovaná ani v súdnom konaní nebola.

Okrem toho treba poukázať na to, že na č. l. 66 - 67 spisu sa nachádza podanie navrhovateľa, ktoré bolo zaslané okresnému súdu elektronickou formou dňa 7. decembra 2012 o 10.51 hod. a z ktorého vyplýva, že navrhovateľ ospravedlňuje svoju neúčasť na pojednávaní okresného súdu a žiadal priznať nárok tak, ako bol uplatnený v priebehu konania. Súčasne však poukazoval na to, že ak by súd nepovažoval nárok uplatnený navrhovateľom za dostatočne preukázaný v celom rozsahu tak ako bol uplatnený, tak žiadal o odročenie pojednávania na iný termín, aby sa mohli v konaní k uplatnenému nároku vyjadriť a prípadne aj k tvrdeniam odporkyne.

Ak odporkyňa v danom konaní základ nároku uplatňovaný navrhovateľom nespochybňovala, nespochybňovala ani výšku takto uplatneného nároku a súd nemienil návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovieť z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako to vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, tak mal dať navrhovateľovi možnosť v súdnom konaní sa aj k tejto otázke vyjadriť a za tým účelom odročiť pojednávanie tak, ako to pre tento prípad navrhovateľ požadoval. Okolnosť, že podanie, ktoré urobil právny zástupca navrhovateľa elektronickou formou sa v deň pojednávania včas sudkyni nedostalo, nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa. Navrhovateľ tak nemohol

ovplyvniť to, že jeho návrhu na odročenie pojednávania nemohlo byť vyhovené pre ten prípad, že bude, aj keď len zo strany súdu, spochybnovaný uplatňovaný návrh navrhovateľa.

Krajský súd poukazuje na to, že na č. I. 57 spisu je pripojená príloha k podaniu navrhovateľa, z ktorej vyplýva výšky nezaplatenej istiny, nezaplatený riadny úrok, nezaplatený úrok z omeškania, ako aj celková výška pohľadávky, ktorá bola navrhovateľom na základe takéhoto dokladu uplatňovaná.

Z obsahu spisu vyplýva, že zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 30. mája 2007. Úverový limit bol dohodnutý na sumu 100.000,- Sk s tým, že boli dohodnuté aj podmienky, za ktorých sa bude čerpanie úveru realizovať a úver sa bude zo strany odporkyne splácať. Na č. I. 17 je založený doklad k úverovej zmluve z ktorého vyplýva, že účet mal byť otvorený dňa 15. 10. 2008, pričom aj k začatiu čerpania malo dôjsť dňa 15. 10. 2008. Z uvedeného by vyplývalo, že doklad založený na č. I. 57 spisu by mal zodpovedať obdobiu, od ktorého malo dôjsť k čerpaniu úveru za predpokladu, že k nemu nedošlo už skôr. Podaním na č. I. 55, 56 spisu s prílohou na č. I. 57 spisu reagoval navrhovateľ na výzvu súdu v uznesení zo dňa 30. 10. 2012 č. k. 9C/209/2012 - 53. Pokiaľ mal súd pochybnosti o správnosti podkladu, ktorý predložil navrhovateľ, mal teda poskytnúť navrhovateľovi priestor, aby navrhovateľ na pojednávaní dal súdu podrobné vysvetlenie tak, aby si súd mohol urobiť záver pre svoje rozhodnutie. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že sám navrhovateľ mal požiadať, aby v prípade, ak vzniknú pochybnosti o uplatnenej pohľadávke bol vypočítaný právny zástupca navrhovateľa aj k predmetu konania, čo sa v danom prípade nestalo len v dôsledku toho, že podanie, ktoré urobil navrhovateľ súdu nebolo kanceláriou doručené sudkyňi ešte v deň pojednávania. Tento procesný nedostatok bude potrebné v ďalšom konaní odstrániť a navrhovateľa k predmetu sporu podrobne vypočítať s tým, že tento prípadne bude môcť oznámiť meno pracovníka, ktorý predmetný doklad vyhotovoval a ktorý by sa vedel k uvedenej špecifikácii navrhovateľa a najmä výpočtom vyjadriť. Uvedené bude potrebné vzhľadom na to, že okresný súd považoval dojednanie nachádzajúce sa v obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy v článku 4, bod 4.3 o tom, že úroky ktoré nebudú ku dňu ich splatnosti riadne zaplatené bude S. pripisovať k sumám skôr splatným a doteraz neuhradeným a ďalej potom úročiť úrokom z omeškania za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda ako takú za neplatnú. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že v danej časti nepovažoval okresný súd nárok navrhovateľa za dôvodný. Neprijať však plnenie v celom rozsahu vo vzťahu k navrhovateľovi by mohol súd len vtedy, keby na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky nebolo možné túto časť oddeliť od ostatného plnenia a celý uplatnený nárok by tak bol nepreskúmateľný z dôvodu, že by nebolo možné objektívne zistiť v danom prípade to, čo by odporkyňa mala zaplatiť na istine, na riadnom dohodnutom úroku, prípadne na úroku z omeškania bez ďalšieho úročenia tak ako je to uvedené v zmluvných podmienkach.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že za daných okolností je záver okresného súdu o tom, že navrhovateľ v danej veci neunesol dôkazné bremeno ešte predčasné a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov konania. (§ 224 ods. 3 O. s. p.).
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.